

tage denne Sag op og faa Kysten sikret, thi det er ikke alene Beboernes Ejendomme, men ogsaa Statens, der skyldes bort ved Issefjorden, idet Skansen, som den kaldes, og som ligger der, skrider ud. Den sorterer rimeligvis under Krigsministeriet.

Paa Finanslovens § 18 er der forlangt en Bevilling paa 53,000 Kr. — det er noget større, end det plejer at være — for at Inspektionsskibet inden for Skagen kan sejle hele Aaret. Jeg vil meget anbefale denne Bevilling, thi det er noget, vi stadig høre fra Fiskerne deroppe, at Inspektionen og Kontrollen med Fiskeriet ikke er saa god, som den burde og skulde være, og Fiskerne ere meget foruroligede af fremmede Fiskere i Foraarstiden. Det er jo særlig i Marts Maaned, naar Tungefiskeriet gaar for sig, og naar Fiskene ere komne ind under Land, at de sætte Garn ud, og saa komme de fremmede Trawlere og tage Garnene. Dette er et stort Tab for Fiskerne, men det er der vel desværre intet at gøre ved. Men selv om de sætte deres Garn ud paa Søterritoriet, genere Trawlerner sig ikke for at fare ind og rive lange Ender af deres Garn væk. Foruden Inspektionsskibet er der jo ogsaa en Torpedobaad der, men det er heller ikke for meget at have to Skibe oppe i dette store Farvand inden for Skagen; thi i den senere Tid have ikke blot Tyskere og Svenskere været deroppe, men ogsaa Franskmand.

Paa § 18 B. 3. findes der et Bidrag, som ydes til Forsikring af Fartøjer, der benyttes til Fiskeri. Jeg ved ikke, om den ærede Landbrugsminister allerede har faaet et Andragende, men hvis ikke, vil der i den nærmeste Fremtid komme et fra Fiskere oppe i min Egn om, at deres Fiskeriassuranceselskab maa faa et lille Tilskud, for at ogsaa de kunne faa deres Fartøjer assurede. For som det er nu, kunne Fiskerne ikke faa deres Fartøjer assurede, fordi de ikke udelukkende anvendes til Fiskeri, da de om Vinteren, naar Fiskeriet ikke optager deres Tid, tillige benytte dem til Fragtfart, i Særdeleshed sejle en Del af dem til Kjøbenhavn med Kartofler. Dette er en Bifortjeneste, som ganske vist er underordnet, men som dog gør, at de ikke kunne faa deres Fartøjer optagne i „Forsikringen af danske Sejlfartøjer til Fiskeribrug“, skønt deres Baade nærmest ere Fiskeribaade. Fiskerne forlange jo ikke noget stort Tilskud, de ere jo nøjsomme Folk, og jeg vil derfor henstille, at man tager det Spørgsmaal under Overvejelse, om der ikke kunde stilles Forslag om at

give et lille Tilskud til den private Assuranceforening, de have.

Der er jo under Finanslovens Behandling talt saa meget om Jernbanerne, og jeg kunde ogsaa have Lyst til at knytte et Par enkelte Bemærkninger til, skønt Spørgsmaalet naturligvis for en stor Del er uddebatteret. Mine Bemærkninger angaa Køreplanen. Naar vi se hen til Køreplanen, er noget nær den vigtigste af vore Baner Vestkanen, men den er meget forurettet i den Henseende. Der gaar Tog nok, men det er gennemgaaende Tog, som kun holde ved Slagelse og Roskilde, medens de f. Eks. slet ikke holde ved Ringsted og Sorø. Vil man sammenligne den Tid, der bruges til at køre en Kilometer paa Sydbanen og paa Nordvestbanen med den, der bruges paa Vestbanen, vil man se, at medens man paa Nordvestbanen kører 1 Kilometer i 1,49 Minutter og paa Sydbanen i 1,52 Minutter, bruge Togene paa Vestbanen — altsaa de, der holde ved Mellemstationerne — 2,04 Minutter for at køre 1 Kilometer. Dette er en temmelig betydelig Langsomhed i Forhold til de andre Tog. Medens man ellers mener at kunne gaa ud fra, at vor Jernbanedrift skulde gaa frem, kan jeg dog ogsaa fremdrage Eksempler paa Tilbageskridt. Vi paa min Egn have saaledes i Virkeligheden kun 1 Tog, med hvilket der kan være Tale om at komme til Kjøbenhavn. For et Aar siden havde vi to, idet der den Gang var et Tog, der kom til Kjøbenhavn Kl. 12 $\frac{1}{4}$, men det er blevet lagt om, saaledes at det er blevet et „Bumletog“, som først kommer til Kjøbenhavn Kl. over 1, altsaa hen imod Eftermiddagen, naar den bedste Forretningstid er forbi. Det ser jo ud til, at der mere skal køres for Udlandets Børn, for den gennemgaaende Trafik, end for Landets egne Børn, men jeg vil henstille til den ærede Minister, om vi ikke kunne faa dette Forhold rettet i den nærmeste Fremtid, saa vi kunne faa en nogenlunde tidssvarende Køreplan.

Der er endnu et andet lille Spørgsmaal, over hvis Fremkomst jeg har glædet mig, men som vel ogsaa er saa temmelig uddebatteret. Det angaar Soldaternes Lønning. Jeg kunde ogsaa unde de Folk, at de fik noget mere, thi det, de faa, kunne de umulig klare sig med, hvis de ikke have andre Kilder at øse af, og vi maa jo huske paa, at Soldaterne ikke som andre Arbejdere kunne gaa ud af Tjenesten, naar de have Lyst saaledes som Underofficererne og andre, der kunne slippe fri, naar de